

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te **Tongeren** bij **M. COLLEE**, uitgever en eigenaar van dit blad.
De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en zaterdag.
De toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **grootte Markt, n° 37-39, Tongeren.**

DER PROVINCIE LIMBURG

Abonnement

Binnen de stad, 7 fr. per jaar.
Buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 1 1/2 centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 1 1/2 centimen per drukregel.
Reclamen, vormissen en andere artikelen vooraan of midden in het blad: 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 20 JUNI

Provinciale kiezing van den 20 Juni.

Candidaat der katholieke associatie van het kanton Tongeren

Mr A. Vroonen

ADVOKAAT.

De katholieke associatie van het kanton Tongeren heeft zich verleden zondag, ten 4 uren, in de Concordia vergaderd om eenen candidaat aan te wijzen voor den provincialen raad, in vervanging van M. graaf de Grunne.

Ofschoon er slechts een candidaat was aangeboden, en er bijgevolg geen strijd was, hadden talrijke kiezers, uit de stad en de dorpen, den oproep beantwoord.

104 kiezers, allen stemrecht hebbende voor den provincialen raad, namen deel aan de stemming met geheime briefjes. M. de advocaat Arthur Vroonen bekam de eeuvarighid der 104 stemmen en werd candidaat der katholieke associatie uitgeroepen.

M. graaf de Grunne, voorzitter, M. de ridder Schacten en M. Arthur Vroonen, namen beurtelings het woord en werden met geestdrift toegeluid.

Wij verzoeken dringend alle katholieke kiezers van het kanton Tongeren den 29 dezer maand naar de kiezing te komen om hunne stemmen te geven aan den heer **Arthur Vroonen**, candidaat der katholieke associatie.

De liberale bladen dragen er hunnen roem op dat de meerderheid van het ministerie in den Senaat en in de Kamer vermeerderd is en besluiten daarom dat de katholieke partij in het land is achteruitgegaan.

Wij hebben reeds in de kiezingen van Gent, Brussel, Luik, Charleroi, enz. bewezen dat onze partij in plaats van achteruit vooruitgegaan is, naar de meerderheden door de liberalen in 1878, naar andere steden gekomen, bijna geheel weggevoelden zijn.

Wat nu de zetels in de Kamer betreft, waar zijn wij overwonnen?

Al de aftredende katholieke leden keeren in de Kamer terug. Daarentegen is een liberaal lid te Zoningen in ballotering en in gevaar niet verkozen te worden.

't Is waar, twee aftredende katholieke Senators zijn te Gent met eene onbeduidende minderheid gevallen. Maar daarentegen is te Zoningen een liberaal Senator afgekozen, zoo dat ons verlies slechts eene stem in den Senaat bedraagt.

En dan nog mogen wij zeggen dat dit verlies ruimschoots wordt vergoed door onze zegespraal te Brugge, alwaar de laatste ballotering ten voordele der liberalen was uitgevallen.

De liberalen winnen dan geene andere stemmen in den Senaat of in de Kamer dan die welke hun gegeven zijn door de wet die het getal Senators in Volksvertegenwoordigers vermeerderd. Deze laatste zijn in meerderheid gekozen in arrondissementen waar de katholieken gewoon waren zich te onthouden en waar zij dat jaar niet alleen gestreden hebben, maar zelfs getoond dat zij, met eene ernstige inrichting, gemakkelijk kunnen boven geraken.

De liberale meerderheid in Kamer en Senaat is dus wel sterker in getal, maar nog nooit heeft een overnemen zoo wankelbaar gestaan als thans het ministerie Frère-Rolin. De aanstaande zitting der Kamer moet en zal het onvermijdelijk bevestigen.

De liberale gazetten met de *Flandre liberale* aan 't hoofd, houden zich, daags na de kiezing bezig, niet met hetgeen hunne partij voornemens is te doen, maar... met het programma der katholieken.

't Is inderdaad daarvan dat zij moeten spreken isof het land niet aanging wat zij, overwinnaars, voornemens zijn.

Er is maar een liberaal die altijd zijn program gereed heeft en die is de heer Pecher, het hatelijk liguur van Antwerpen. Hij vraagt de verbroekeling der arrondissementen, om de katholieken te beletten nog ooit boven te komen.

Dat zal echter niet lukken want wij weten uit goede bron dat de heer Frère er tweemaal zal aan denken, vooreerst eene nieuwe kieswet voor te stellen welke aan de katholieken zou misaguen.

En waarom? Wel, omdat hij niet van zin is voldoening te geven aan de zestien radikalen van Brussel, die de eeroovering der Grondwet en het algemeen stemrecht zullen vragen. Omdat hij de hulp der rechterzij zal noodig hebben om aan de radikalen op dat punt te weerstaan; in een woord, omdat het weldra van de houding der katholieken zal hangen of de heer Frère zal minister blijven ofwel zal plaats maken voor de heeren Janson en Arnould.

Er is nog een punt dat de liberalen aan het gewind denken te verwezenlijken, namelijk de afschaffing van het fameux artikel 4 der schoolwet

waarbij de priester uitgenoodigd wordt om, buiten den schooltijd, in een afgezonderd lokaal, den katholicismus te gaan onderwijzen aan de officieele leerlingen, die zulks begeeren.

't Is reeds lang dat de *Flandre liberale* gezegd heeft: « Laat ons dat artikel maar afschaffen, want het heeft niemand bedrogen, » aldus erkennende dat het maar in de wet gelascht is om de katholieken te bedriegen, aangaande de strekking van het geuzen-onderwijs.

Die afschaffing zal, hopen wij, door niet een lid der rechterzij bestreden worden, aangezien zij een werk van rechtzinnigheid is, bestemd om de ongelukswet bij het volk in haar waar daglicht te stellen.

Volgens de *Etoile Belge* zou men tezeldertijd het verplichtend onderwijs stemmen.

En den verplichtenden soldatendienst?

En de nieuwe belastingen?

En de verhooging der spoorwegtarieven?

En de veranderingen in het ministerie?

Ze zijn haastig.

De kiezing is nauwelijks voorbij en reeds vraagt de *Precurseur* de afschaffing van het budget der eerediensten, 't is te zeggen van de jaarwedde der geestelijkheid.

Waarom dat niet gevraagd een paar dagen voor de kiezing?

De *Chronique*, van haren kant, meldt dat minister Graux een nieuw stelsel van belastingen bestudeert, welke zouden geleegd worden op de mobiliere waarden; er is ook sprak van eene belasting te leggen op het inkomen.

Is 't niet aardig dat men gewacht heeft tot na de kiezing om dat aan te kondigen?

Volgens den *Journal d'Anvers* zou er sprak zijn van de kandidatuur van graaf de Beaufort, afgestelde gouverneur van Namen, voor de plaats van Volksvertegenwoordiger, opgevallen door het overlijden van den heer Wasseige.

Gambetta, de opperheer en meester van Frankrijk, voor zoolang het duurt, heeft eene groote gazet gesticht die zich bijzonderlijk met militaire zaken bezig houdt. Het is de eenige niet die de man bezit. Hij was een reuvondige advocaat en in het geheel niet rijk toen hij aan 't schotekken geraakte. Tegenwoordig wint zijn kok 20,000 frs. in het jaar en meester Gambetta strekt zich nu en dan uit in zijn zilveren bad. Voegen wij erbij dat hij thans zijne oude vrienden, de communalen van Belleville, met meer wil kennen; juist gelijk Janson, Arnould en vele andere in België doen.

— Helpt mij een weinig om boven te geraken, zeggen ze, dan zal ons spel goed komen...

— Ons spel ! ge moet het komen halen ! Hun spel, ja, maar voor de anderen niets. Wij zien het alle dagen, maar er zijn hier veel vrijwillige blinden, die maar altijd voorstemmen en schreeuwen, als 't maar voor de katholieken niet is.

Welnu, Gambettaschrijft in zijne militaire gazet dat Frankrijk tot eenen grooten oorlog bereid is, en dat geheel het leger siddert van ongeduld.

— Hebben ze misschien goesting naar eene nieuwe klopzing.

Een brusselsch geuzenblad zegt dat de buitenlieden, die kwamen kiezen in gezelschap van hunnen dorpsheer, met overdoovend gerucht uitgejuwd werden, 't is eene schande voor de liberalen en zulke daden zouden ze wel mogen verzwijgen. Maar wat wilt gij doen ?... Tapt eens wijn uit een olievat !

Hij is gevonden !... De *Echo du Parlement*, het blad der ministers, schrijft dat M. Sainctelette sedert eenigen tijd in Compiegne is. Nu de moortelbroers van hunne *alteratie* hersteld zijn, zal Sainctelette mogen terugkeeren. Doch men zegt dat de man zulken grooten schrik heeft van onze ijzeren wegen, dat hij voornemens is de reis te voet af te leggen.

Om de zegespraal te vieren, geven de brusselsche geuzen een liberaal feest, met de medehulp van Blondin. Dus, een koorddansersfeest. Iets beter kon men voor het broodrooversministerie niet uitvinden.

Middelbaar onderwijs.

Onderzoeken voor de graden van aspirant bijgevoegd leeraar en van bijgevoegd leeraar voor het middelbaar onderwijs van lageren graad. — *Inschrijvingen.*

De gouverneur der provincie Limburg heeft de eer de personen te verwittigen die voornemens zijn het onderzoek van aspirant bijgevoegd leeraar of van bijgevoegd leeraar voor het middelbaar onderwijs van lageren graad alsmede de onderzoeken over de levende talen, in 1882, te ondergaan, dat zij zich, in de burealen der 1° Afdeling van het provinciaal bestuur, van den 5 tot den 15 juli aanstaande, kunnen doen inschrijven.

Men schrijft uit Hasselt:

De dag der kiezing is hier rustig afgelopen. In den avond trok de liberale harmonie door eenige straten der stad en over de Grootte Markt, om op hare manier den triomf der geuzen en dien van... M. Thonnar te vieren. De burgerij bleef echter gansch onverschillig aan deze betoeging. De muziek speelde: *Draait hem om, draait hem om* ? Dat kazakdraaijen moet die mannen toch erg gekwollen hebben tot op den 15 Juni. Gelukkig voor hen dat het ministerie blijft, anders hadden velen dier mannen niet *Draait hem om* gespeeld, maar *Draait hem om* gedaan.

Den avond van den keus kwam een onzer vrienden te Hasselt een tiental officieele onderwijzers tegen: elk hunker had eene blauwe korenhoed in het knoepsak en zij zongen in koor: *Van 't onghert der papen*. Dat was eene *onzijdige* manifestatie.

Te Hasselt in de statie. — Verleden Donderdag kwam eene goed gekende katholieke koopman van Antwerpen de wachttal binnen. Een onzer liberalen sprak hem aan:

— Wel, M. Van B... gij geeft zoo veel voor Paus en pastoors en scholen, en toch is Onze Lieve Heer met de Geuzen !

— 't Is waarschijnlijk dat ik nog niet genoeg geef, was het antwoord. Wij zullen nog meer doen voortaan, en dan zal onze Lieve Heer ons wel moeten helpen.

Onze geuzen zei niets meer.

BUITENLAND

Frankrijk.

APOTHEKERS.

Het noodlot schijnt sedert eenigen tijd loodzwaar op de apothekers van Parijs te wegen:

Danval, de apotheker der rue *Lamarine*, vergiftigde zijne vrouw.

Moreau, de kruidenier, wist zijne vrouw uit den weg te ruimen.

Lagrange werd door Waldor vermoord.

De apotheker Blandel was hetslachtoffer eener valsche aanklacht.

Choppart, apotheker, is nog onlangs tot tien jaar dwangarbeid veroordeeld.

Eindelijk Aubert, wiens lijk men in de Seine vond, werd voor eenige weken door de gebroeders Fenayron vermoord.

GEVAARLIJKE REDDING.

In dato van 5 Juni schrijft men uit Thonon aan den *Lyon Republicain*:

Verleden donderdag keerden twee onderwijzers van een uitstapken naar de bergen terug. In den *Col de Coux* (het pas van Coux) gekomen, scheen het hun toe, dat zij uit de diepte een slauw noodgegerm hoorden opgaan en aanstonds begonnen zij de plaats te onderzoeken, meest gekend onder den naam van *Terres maudites* (versluete gronden).

Na drie uren van vruchteloos zoeken, zagen zij eindelijk een man aan eenige struiken hangen, en dat op eene plaats, waar het hun onmogelijk scheen tot hem te komen. Boven het hoofd van den ongelukkige hing een lootrechte rots van 500 voet hoog en onder hem gaapte eene kuil van gelijke diepte.

De beide onderwijzers riepen den man toe zich stil te houden en gaven hem hoop op eene spoedige redding. Dan keerden zij naar het dorpen Morzine terug, waar zij met het vallen van den avond aankwamen. Aanstonds volgde hen een twaalftal moedige bergbewoners met koorden en ander gereedschap en rond twaalf uren 's nachts waren zij in een pas onder de plaats waar de ongelukkige lag.

Zij zagen weldra, dat het hun onmogelijk zou zijn voor den morgen de redding te beginnen. Zij bleven dus tot 's morgens in den kuil waarboven de ongelukkige lag te zuchten.

Met het kricken van den dag heklommen zij de rots, wier toppunt zij zonder ongeval bereikten. Hier gekomen werden drie van hen met koorden neergelaten tot op eene diepte van 200 meter, waar zij eindelijk een uitsprong vonden groot genoeg om er plaats te nemen. Zij waren echter nog ver van den ongelukkige verwijderd.

Een der drie redders werd dan door zijne makkers op zijne beurt neergelaten, tot hij den verongelukkige, maakte deze goed aan de koord vast en hij werd dan eerst door de twee man, welke op den uitsprong stonden en voort door die, welke zich boven op de rots bevonden, opgetrokken. De drie anderen kwamen naar boven, zooals zij naar beneden waren gedaald.

De geredde was een loteling van Samoens, die van Laussana kwam. Hij was in de bergen verdoeld geloopen en ten gevolge van eenen misstap op de plaats gerold waar men hem gevonden had. Daar de man met een gebroken been werd gered, is hij naar het dorp moeten gebracht worden, waar de inwoners hem hielderijk verzorgden.

Duitschland.

Dortmund krijgt eene vreeselijke vermaardheid

over de talrijke meisjesmoorden, die daar op geheimzinnige wijze in den ontrouk worden gepleegd. Zondag werd de achtste meisjesmoord bedreven en nog zoekt men te vergeefs naar den dader. Steeds worden de slachtoffers op dezelfde wijze om het leven gebracht en de zeventienjarige Elisabeth Gantendurg vond men ook weer met een buhelen strik om den hals in een korenveld. Men schijnt nu toch echter den dader op het spoor te zijn.

Maandag had in het nieuwe paleis te Potsdam de doopplichtigheid van den eersten zoon van prins Wilhelm plaats. Alle gebouwen waren feestelijk versierd en ondanks het slecht weer, heerschte er te Potsdam groote drukte, vooral in de nabijheid van het paleis.

De grijze keizer hield zijn achterkleinzoon zelt ten doop, terwijl de kroonprins van Oostenrijk en de vertegenwoordiger van Italië als getuigen optraden. Onder de genoodigden bevonden zich ook prins von Bismark en graaf von Moltke. De jeugdigste prins heeft de naam van Frederik Wilhelm-Victor August Ernest bekomen.

Na den doop had een gala-diner plaats, terwijl ten vijf ure een buitengewone trein de gasten naar de hoofdstad terugbracht. De hertog Aosta, vertegenwoordiger van Italië, moet nog de overbrenger zijn van een eigenhandig schrijven van den Koning van Italië. Te dezer gelegenheid heeft de keizer van Duitschland zich laten fotograferen.

Engeland.

EEN JONG MOORDENAAR.

De engelsche dagbladen verhalen het volgende van een bijzonder jeugdig moordenaar, een knaapje van Leicester, oud 2 jaar en 9 maanden. Het kind kan nog niet spreken, maar is buitengewoon groot en sterk, en de schrik van al de kinderen uit zijne buurt.

Hij heeft onlangs een ander knaapje, dat een jaar jonger was dan hij, opgenomen en met zooveel kracht tegen den grond geworpen, dat het onmiddelijk dood was; daarna ging hij bedraad voort met spelen in zijn met bloed bevelde kleederen.

Dit in den volen zin des woords *verschrikkelijk* kind kan nog niet verantwoordelijk voor zijn misdadig geacht en gestraft worden.

Rusland.

Men schrijft uit St Petersburg, 16 juni: Weer heeft te Moskou in de wijk Bogonski een vreeselijke brand gewoed. De oorzak dezer nieuwe ramp moet nog eens aan kwaadwilligheid worden toegeschreven. Nadere bijzonderheden ontbreken.

Zes nihilistische opperhoofden zijn uit Kara gevlucht en te Wladowostok in een gezelschap van officiers ter zee, teruggesonden. Te St Petersburg en te Revel zijn officiers aangehouden.

Egypte.

OPSTAND TE ALEXANDRIE.

Alexandrie, 15 juni. De Europeanen, die zich nog hier bevinden, ondergaan groote moeilijkheden om zich de noodige levensmiddelen aan te schaffen.

Talrijke lijken, die in de zee geworpen waren, worden elken dag door de golven op het strand geworpen. Gisteren heeft men alzo twaalf lijken gevonden, vandaag vijf.

Zij dragen allen het spoor van stokslagen en zijn overdekt met wonden toegebracht met de bayonnet. Ooggetuigen van den opstand die verscheidene Europeanen hebben zien vermoorden, verhalen dat een detachement gendarmen de menigte voorafging, op het oogenblik van den aanval. De gendarmen bleven staan in 't midden der plaats; zij hielden zich eerst onzijdig, doch daarna snelden zij de opstandelingen ter hulp.

Kairo, 16 juni.

Het telegraaf-kantoor te Kairo is gesloten. Het verzenden der depeches uit Europa geschiedt nu op risico der afzenders naar Alexandrie. De egyptische depeches worden door het spoorwegbestuur vervoerd naar Alexandrie.

Het domeinbeheer is verplaatst naar Ismaila. Op den spoorweg is het goederen vervoer gestaakt. De franche en italiaansche handelshuizen hebben bevolen de geladen schepen ongelost terug te zenden. De koopvaardij schepen vertrokken zonder te laden of te lossen. Zij zijn daarenboven opgevald met vluchtelingen.

Het postbestuur vrees, dat de dienst gestaakt zal worden wegens de vlucht van velen harer beampten.

De achterblijvende Europeanen nemen verdedigingsmaatregelen, zij maken barricades gereed en wapenen hunne bedienden.

Talrijke Europeanen vluchten naar Port-Said en Suez.

Arabi-bey heeft eene proklamatie afgekondigd, waarin hij verklaart dat de Europeanen te Kairo geen gevaar loopen, maar de proklamatie verergert de paniek. De vluchtende beschouwen de proklamatie als een list om hen te Kairo te houden en te doodden.